

Πήγε κρατώντας στην πλάτη ένα καλάθι τρύπιο που το γέμισε άμμο

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Κάποιος αδελφός τῆς Σκήτης κάποτε ἔσφαλε. Ἐγινε συγκέντρωση στὴν ὁποία κάλεσαν τὸν ἀββᾶ Μωυσῆ ἀλλ' αὐτὸς δὲν θέλησε νὰ πάει.

Τοῦ παρήγγειλε τότε ὁ πρεσβύτερος: «Ἐλα, γιατί σέ περιμένουν ὅλοι».

Κι ἐκεῖνος σηκώθηκε καὶ πήγε κρατώντας στὴν πλάτη ἓνα καλάθι τρύπιο ποὺ τὸ γέμισε ἄμμο.

Οἱ Πατέρες ποὺ βγῆκαν νὰ τὸν προϋπαντήσουν τοῦ λένε: «Τί εἶναι αὐτό, πάτερ;»

«Οἱ ἁμαρτίες μου -ἀπαντᾷ ὁ Γέροντας- ποὺ κυλοῦν καὶ πέφτουν πίσω μου καὶ δὲν τίς βλέπω. Καὶ ἦλθα ἐγὼ σήμερα νὰ κρίνω τὰ σφάλματα ἄλλου».

Ὅταν τ' ἄκουσαν αὐτὰ οἱ Πατέρες, δὲν εἶπαν τίποτε ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ ἀλλὰ τὸν συγχώρεσαν.

Κάποιος ἀδελφὸς ρώτησε τὸν ἀββᾶ Ποιμένα:

«Πές μου, πῶς θὰ γίνω μοναχός;»

Καὶ ὁ Γέροντας εἶπε: «Ἐὰν θέλεις νὰ βρεῖς ἀνάπαυση καὶ σ' αὐτὸν τὸν κόσμον καὶ στὴ μέλλουσα ζωὴ, νὰ λὲς σὲ κάθε περίπτωση: Ποιὸς εἶμαι ἐγώ; Καὶ νὰ μὴν κατακρίνεις κανένα».

ΤΟ ΜΕΓΑ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ